

Dosarul nr. 3ra-963/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: A. Paniș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Afacerilor Interne împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoane terțe Sergiu Negrescu și Serviciul de Informații și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal împotriva hotărârii din 29 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă:

La 1 aprilie 2019 Ministerul Afacerilor Interne a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoane terțe Sergiu Negrescu și Serviciul de Informații și Securitate cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că în urma examinării plângerii subiectului de date cu caracter personal Sergiu Negrescu, care a solicitat verificarea legalității prelucrării datelor cu caracter personal de către Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul de Informație și Securitate, prin decizia nr. 63 din 4 martie 2019 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal s-a dispus: 1. Finalizarea examinării plângerii cu nr. N.S.-264/16 în circumstanțele descrise în partea constatatoare a deciziei. 2. Informarea MAI privind respectarea prevederilor art. 13 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal în vederea asigurării dreptului de acces la date cu caracter personal a subiecților de date. 3. Informarea SIS și MAI privind obligativitatea respectării prevederilor art. 15 alin. (3) și (4) ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal în vederea asigurării dreptului de acces la date cu caracter personal a subiecților datelor cu caracter personal și informarea CNPDCP în cazul aplicării excepțiilor prevăzute de același articol.

A menționat că potrivit art. 27 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011, subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi, poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării, iar conform alin. (3) al aceluiași articol, în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

Reclamantul a arătat că plângerea subiectului de date cu caracter personal Sergiu Negrescu, a fost înregistrată la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în anul 2016 cu nr. N.S.-264/16, iar decizia Centrului nr. 63 a fost emisă abia la 4 martie 2019, cu încălcarea termenului de 30 zile prevăzut la art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011.

Astfel, reieșind din circumstanțele expuse, a susținut că actul administrativ contestat este ilegal.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011, art. 26 din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea deciziei nr. 63 din 4 martie 2019 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Prin hotărârea din 29 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată. A fost anulată ca ilegală decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 63 din 4 martie 2019.

La 1 septembrie 2020, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 Cod administrativ, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus apel împotriva hotărârii din 29 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar urmare a notificării la data de 5 ianuarie 2021 a hotărârii motivate, la 28 ianuarie 2021, a prezentat motivarea apelului.

Prin decizia din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal împotriva hotărârii din 29 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011 (în redacția în vigoare la momentul emiterii actului administrativ) a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii și anularea ca ilegală a deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 63 din 4 martie 2019.

În acest context, instanța de apel a menționat că obiectul controlului judecătoresc în prezenta speță îl constituie decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 63 din 4 martie 2019, emisă pe marginea plângerii petiționarului Sergiu Negrescu, prin care s-a solicitat verificarea legalității prelucrării datelor cu caracter personal de către Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul de Informații și Securitate.

Astfel, având în vedere cadrul legal incident situației din speță și anume prevederile art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011 (în redacția în vigoare la momentul emiterii actului administrativ), instanța de apel a constatat că autoritatea publică la emiterea deciziei nu a respectat termenul instituit de lege, fapt ce servește temei de anulare a actului administrativ contestat ca fiind viciat de procedură.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar soluția de admitere a acțiunii este justă, fiind rezultată din aprecierea probelor cercetate în cadrul procesului de judecată în coraport cu normele aplicabile speței.

La 5 iulie 2021 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus recurs împotriva deciziei din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

La 22 septembrie 2021 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a prezentat motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

A indicat că prevederile art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011 (în vigoare la momentul emiterii actului administrativ), conțineau o lacună legislativă în sensul lipsei abordării referitoare la multiplele situații care pot surveni în urma efectuării controlului, ceea ce a făcut dificilă viitoare sa aplicare, iar prin Legea nr. 124 din 9 iulie 2020 pentru modificarea art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011, această lacună a fost înlăturată.

La fel, a enunțat că termenul îndelungat (peste 30 de zile) de examinare a petiției a fost dictat de necesitatea acumulării materialului probatoriu, necesar în vederea emiterii unei poziții obiective pe marginea subiectului abordat în plângere.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 8 iunie 2021, fiind notificată Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în data de 23 august 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate anexat la dosar (f.d. 133). Astfel, recursul depus la 5 iulie 2021 și motivarea recursului prezentată la 22 septembrie 2021, este în termen.

La 24 septembrie 2021 și 30 septembrie 2021, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 6 octombrie 2021, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Prin referința din 19 octombrie 2021, Serviciul de Informații și Securitate a solicitat declararea recursului inadmisibil sau respingerea acestuia.

Totodată, avizul de recepție a scrisorii recomandate expediat în adresa intimatului Sergiu Negrescu, a fost returnat cu mențiunea „nereclamat”.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de

contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Aliona Miron